

La filatura d'en Maxwell

A la filatura d'en George Maxwell, els vigilants, més aviat durs de clepsa, porten pistoles per vigilar de manera constant obrers, telers i fils. Un d'aquests fils tremola de por. A veure quina en porten avui, després de la pau de diumenge.

Es troba més tens que mai, i poc hi pot fer. De fet, ja ha rebut dels vigilants fortes trepitjades i fins a una bufetada amb les culates. De debò.

El soroll continuat dels telers l'aclapara i li impedeix somiar que puja al cel, que per fi se sent lliure. No obstant això, no pot distreure's perquè es paga car.

An illustration of a young man with dark hair, wearing a white t-shirt, sitting on a large blue cloud. He is looking up towards a vibrant rainbow that arches across the sky. Inside the rainbow's arc, there is a dark blue circular area filled with numerous bright, multi-pointed stars. A white, fluffy thought bubble originates from the man's head, containing the text 'Quan podré ser lliure?'. The background is a deep purple and blue night sky with scattered stars. The overall mood is one of hope and longing.

Quan podré ser
lliure?

Pot ser llançat a les escombraries o, encara pitjor, per la finestra al riu contaminat pels tints. Ja ha estat testimoni d'alguns companys amb aquest ritual final. Per deprimir-se, tan prim que ja és!

Tant de bo fos un fil de seda vermellós o argentat i entrés en un teler Jacquard del segle XVIII. També s'il·lusiona amb la idea de poder sortir d'allà amb una manta, una tovallola o en un llençol.

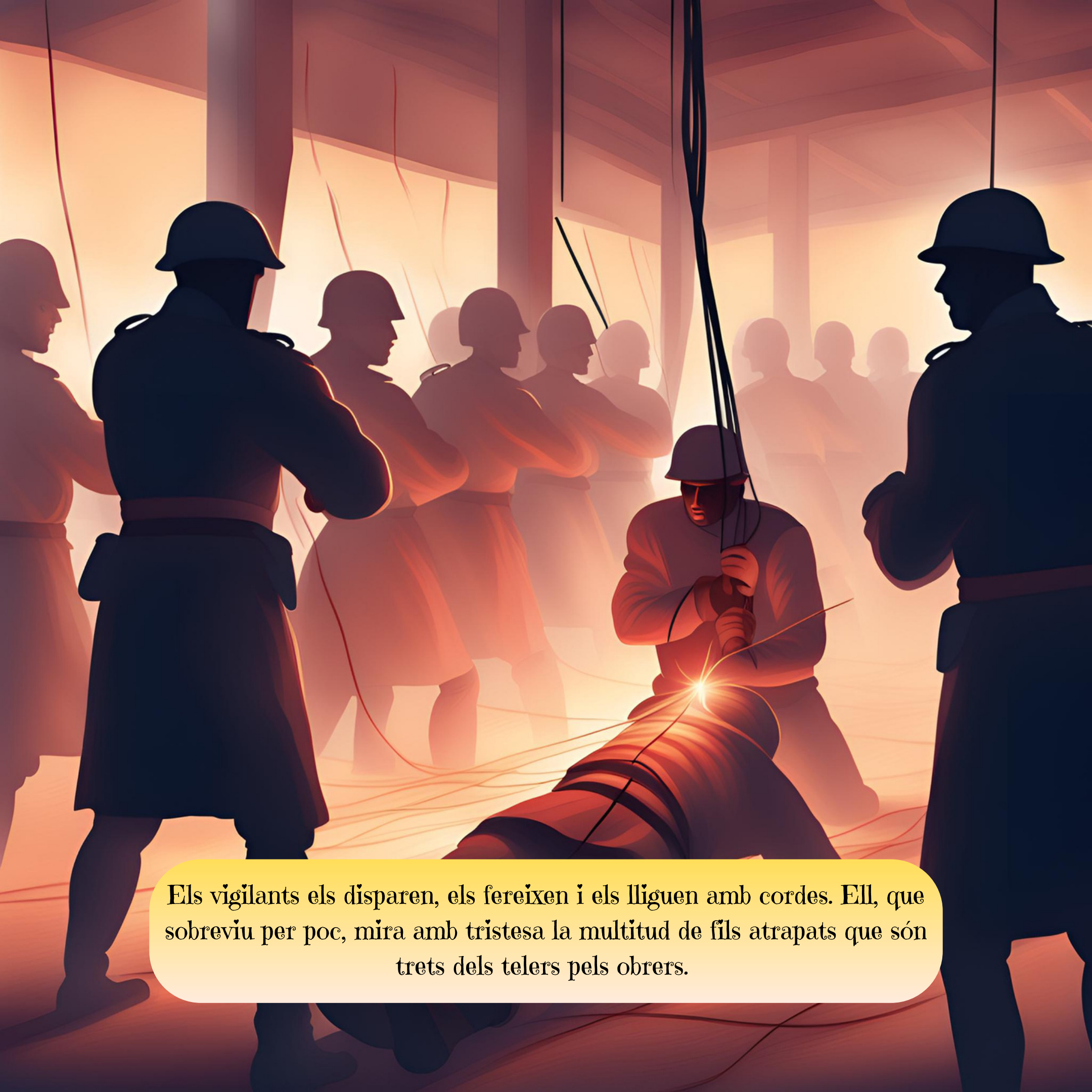
No oblida el destí, però desitja un tracte millor, per la qual cosa es reuneix d'amagat amb altres fils per defensar els drets.

Ho fan en solitari, tant els obrers com els telers es mostren
aliens. Potser ell acabarà en una manta i abrigarà alguna
noia en les nits d'hivern.

Es posa tan nerviós en el moment d'entrar als telers que de sobte embogeixen sense saber-se per què. Potser els han connectat a un voltatge equivocat.

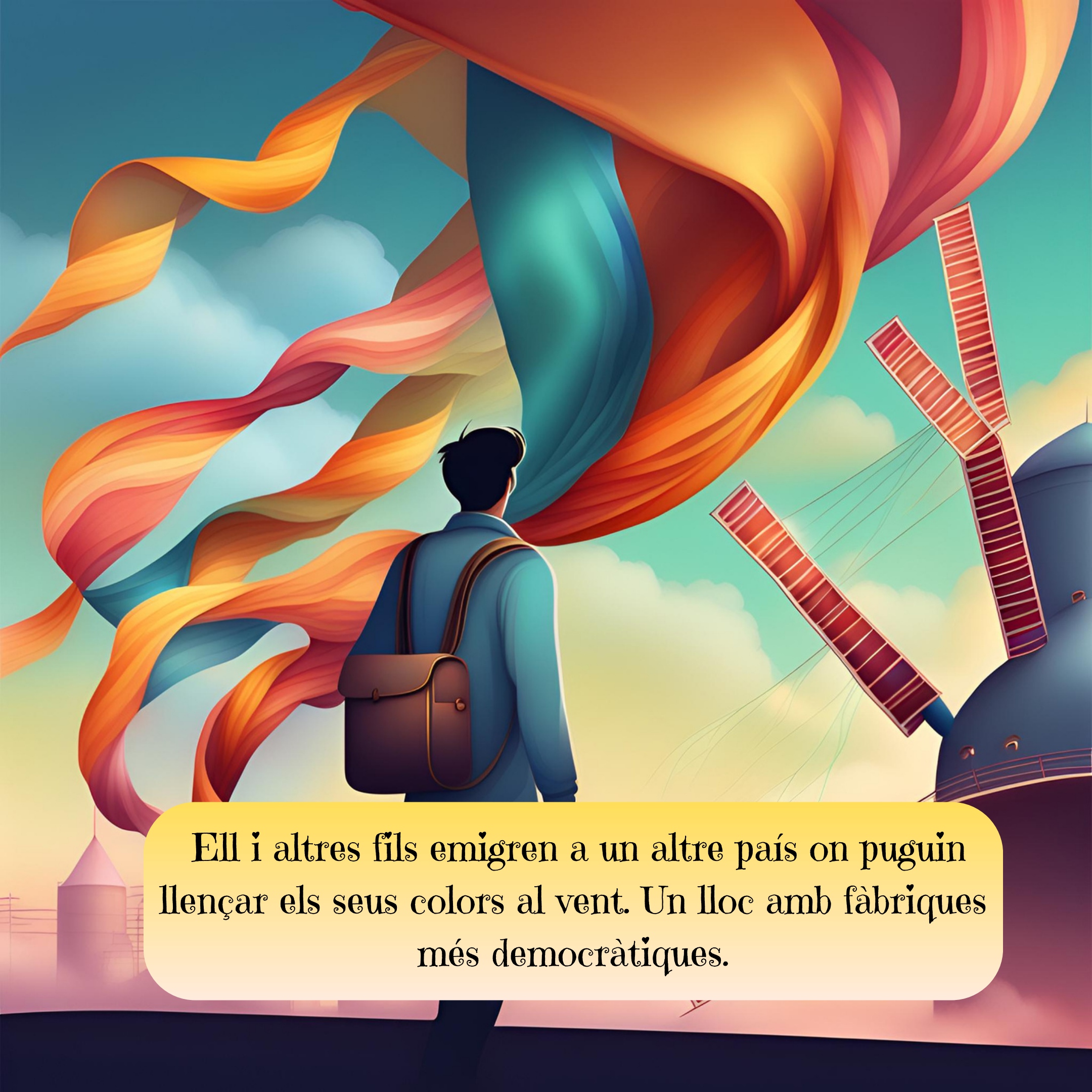
Els vigilants els disparen, els fereixen i els lliguen amb cordes. Ell, que sobreviu per poc, mira amb tristesa la multitud de fils atrapats que són trets dels telers pels obrers.

Alguns fils estan aixafats o tallats per la meitat perquè una part és dins el teler i una altra, fora.

Segur que els llancen en un munt per ser cremats o els
deixen perquè les arnes se'ls mengin.

Ell i altres fils emigren a un altre país on puguin
llençar els seus colors al vent. Un lloc amb fàbriques
més democràtiques.

Potser, pura coincidència, ell sobreviurà en forma de manta arrugada i aspra, més pròpia de les de sac que fan servir els pagesos per recollir olives o ametlles.